

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Teresa Maślukiewicz

Ławnicy: I. M., G. P.

Protokolant: Katarzyna Zych

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 czerwca 2015 roku w Ś.

sprawy z powództwa **R. W.**

przeciwko E. M. – Sklep (...) E. M. w Ś.

o uznanie wypowiedzenia za bezskuteczne

powództwo oddala

UZASADNIENIE

Powódka R. W. pozwem skierowanym przeciwko E. M. – Sklep (...) w Ś. domagała się uznania wypowiedzenia umowy o pracę za nieuzasadnione i naruszające przepisy o wypowiedzeniu umów o pracę oraz o orzeczenie bezskuteczności wypowiedzenia. W uzasadnieniu podniosła, że strony łączyła umowa o pracę na czas nieokreślony. Była zatrudniona w charakterze sprzedawcy. Pismem z dnia (...) – nadanym drogą pocztową – pozwana wypowiedziała powódce umowę o pracę wskazując jednomiesięczny okres wypowiedzenia. Następnie powódka otrzymała także listownie, gdyż przebywa w K., pismo informujące o „anulowaniu” oświadczenia pracodawcy z dnia (...), a także kolejne wypowiedzenie z dnia (...). wskazujące, iż pozwana wypowiada powódce umowę o pracę z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia. Zarówno w pierwszym, jak i drugim wypowiedzeniu, jako przyczynę wskazano „likwidację działalności gospodarczej – firmy”. Podniosła, że wypowiedzenie jej doręczone jest nieuzasadnione, a nadto narusza przepisy o wypowiedzaniu umów o pracę albowiem pozwana w dalszym ciągu prowadzi swoją działalność, jedynie pod firmą małżonka M. M., a ten sam sklep zmieni swoją nazwę z (...) na (...). Siedziba firmy, jak i przedmiot działalności, jest nadal ten sam. Dokonana „kosmetyczna” zmiana miała na celu zwolnienie powódki.

E. M. wniosła o oddalenie powództwa uzasadniając to tym, że w bieżącym roku podjęła decyzję o zaprzestaniu prowadzenia działalności gospodarczej z dniem (...), co związane jest z likwidacją pracodawcy i tym samym stanowiska pracy powódki, a to powoduje konieczność rozwiązania łączącego strony stosunku pracy. Zakończenie działalności gospodarczej oznacza trwale zaprzestanie jej wykonywania, co przejawia się wykreśleniem z ewidencji działalności gospodarczej, a to musi być uznane za likwidację pracodawcy w rozumieniu art. 41¹ kp. Likwidacja pracodawcy jest uzasadniona przyczyną rozwiązania umowy o pracę i powódka nie może faktu tego kwestionować, powołując się na własny interes w kontynuowaniu zatrudnienia. Ponadto podniosła, że powódka wyprowadziła się ze Ś. i na stałe zamieszkuje w K., trudno zatem bronić argumentu, że będzie świadczyła pracę na rzecz pozwanej.

Sąd ustalił:

Powódka R. W. była zatrudniona u pozwanej – prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...) w Ś. – od dnia (...), na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony z dnia (...), w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku sprzedawcy.

Bezsporne

Pracę powódka świadczyła faktycznie do dnia (...). Od stycznia (...) do chwili obecnej R. W. – nieprzerwanie – przebywa bowiem na urloпах macierzyńskich i wychowawczych. W dniu (...) urodziła córkę J., a (...) syna P.. W okresach przypadających ciąży była niezdolna do pracy, pobierała zasiłek chorobowy. Ponadto wyprowadziła się ze Ś. – bezpośrednio po tym jak zaprzestała świadczyć pracę – i stale zamieszkuje w K..

Bezsporne

Pozwana na początku (...) podjęła decyzję – ze względów ekonomicznych – o zaprzestaniu prowadzenia działalności gospodarczej, co wiązało się m.in. z likwidacją pracodawcy, a tym samym stanowiska pracy powódki. Informacje w tym zakresie powódka przekazała do ZUS. Nadto na piśmie oświadczenie o likwidacji punktu sprzedaży, decyzją z dnia (...) Urzędu Miejskiego w Ś., wygaszono jej zezwolenie na sprzedaż napojów alkoholowych.

Pismem z dnia (...) pozwana wypowiedziała powódce umowę o pracę z zachowaniem miesięcznego okresu wypowiedzenia. Jako przyczynę wskazała – likwidację firmy. Następnie pismem z dnia (...). – upewniwszy się w Inspekcji Pracy, że umowa o pracę powódki powinna zostać wypowiedziana z zachowaniem dłuższego, bo 3 miesięcznego okresu wypowiedzenia, cofnęła oświadczenie z dnia (...), i jednocześnie przesłała jej nowe wypowiedzenie opatrzone datą (...) z zachowaniem 3 miesięcznego okresu wypowiedzenia, który miał upłynąć w dniu (...). Z tym też dniem pozwana miała zlikwidować działalność gospodarczą, i taką też przyczynę wypowiedzenia umowy o pracę wskazała w oświadczeniu z dnia (...).

Powódka po tym jak otrzymała ww. pisma nie kontaktowała się z pozwaną, ani jej mężem, mimo tego, iż sama ustaliła w centralnej ewidencji działalności gospodarczej, że pod dotychczasowym adresem firmy (...), działalność rozpoczęła prowadzić – od dnia (...) – M. M..

Dowód: oświadczenia pracodawcy z dn. (...) – w załączeniu

- wydruki z (...), k. 4, 5
- decyzja o wygaśnięciu zezwoleń z dn. (...), k. 19
- przesłuchanie pozwanej, e – protokół z dn.(...), k. 26
- częściowe przesłuchanie powódki, k. 43-43v

Sąd zważył:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Podstawą roszczenia powódki jest przepis art. 45 § 1 kp, zgodnie z brzmieniem którego, w razie ustalenia, że wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony jest nieuzasadnione lub narusza przepisy o wypowiedzaniu umów o pracę, sąd pracy – stosownie do żądania pracownika – orzeka o bezskuteczności wypowiedzenia, a jeżeli umowa uległa już rozwiązaniu – o przywróceniu do pracy na poprzednich warunkach albo o odszkodowaniu.

Rozważając prawidłowość rozwiązania umowy z powódką przez stronę pozwaną należy na wstępie podkreślić, że rozwiązanie umowy o pracę za uprzednim wypowiedzeniem jest zwykłym ustawowym sposobem rozwiązaniem umowy o pracę i jako takie przysługuje obu stronom bezterminowej umowy o pracę. Zgodnie bowiem z przepisem art.

32 kp każda ze stron stosunku pracy może rozwiązać za wypowiedzeniem umowę o pracę zawartą na okres próbny bądź na czas nieokreślony. Uprawnienie to jednak po stronie pracodawcy obarczone jest obowiązkiem wskazania na piśmie przyczyn, dla których pracodawca decyduje się na rozwiązanie stosunku pracy z pracownikiem. Zgodnie bowiem z art. 30 § 4 kp, oświadczenie woli pracodawcy o wypowiedzeniu umowy zawartej na czas nieokreślony powinno zawierać przyczynę dokonania tego rodzaju czynności prawnej.

Przyczyna ta nie musi mieć szczególnej wagi czy nadzwyczajnej doniosłości, albowiem wypowiedzenie umowy o pracę jest zwykłym sposobem rozwiązania bezterminowego stosunku pracy (zob. wyrok SN z dnia 4 grudnia 1997r., I PKN 419/97). Nie oznacza to przyzwolenia na arbitralne, dowolne i nieuzasadnione lub sprzeczne z zasadami współzycia społecznego wypowiedzenie umowy o pracę (zob. wyrok SN z dnia 6 grudnia 2001r., I PKN 715/00).

Pracodawca jest obowiązany udowodnić zasadność wypowiedzenia, przy czym może to czynić tylko w oparciu o tę przyczynę, którą wskazał w wypowiedzeniu (zob. wyrok SN z dnia 19 lutego 1999r., I PKN 571/98). Tak wskazana przyczyna podlega kontroli Sądu z punktu widzenia jej konkretności i rzeczywistości. Podanie w oświadczeniu o wypowiedzeniu umowy o pracę przyczyny pozornej (nierzeczywistej, nieprawdziwej) jest równoznaczne z brakiem wskazania przyczyny uzasadniającej wypowiedzenie w pojęciu art. 30 § 4 kp.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2000r., sygn. akt I PKN 641/99: „naruszenie art. 30 § 4 kp ma miejsce wówczas, gdy pracodawca nie wskazuje w ogóle przyczyny wypowiedzenia, bądź gdy wskazana przez niego przyczyna jest niedostatecznie konkretna, a przez to niezrozumiała dla pracownika”. Sąd Najwyższy uznaje przy tym za możliwe przyjęcie spełnienia obowiązku podania przez pracodawcę przyczyny wywiedzenia, gdy pracownik jest zorientowany co do niej już przy odebraniu oświadczenia woli pracodawcy, zapoznawszy się z przyczyną wypowiedzenia w inny sposób, np. na podstawie zarzutów skonkretyzowanych w pismach doręczonych mu wcześniej lub równocześnie z pismem zawierającym wypowiedzenie umowy, ze znanych mu wyników kontroli lub innych okoliczności uściślających przyczynę wypowiedzenia lub choćby tylko w wyniku dostępu do informacji o funkcjonowaniu zakładu (por. wyroki SN z dnia 24 lutego 1998r., I PKN 538/97; z dnia 26 marca 1998r., I PKN 565/97; z dnia 13 maja 1998r., I PKN 105/98; z dnia 2 września 1998r., I PKN 271/98; z dnia 17 listopada 1998r., I PKN 331/98; z dnia 28 lipca 1999r., I PKN 175/99; z dnia 26 maja 2000r., I PKN 670/99).

Zdaniem Sądu wypowiedzenie powódce umowy o pracę było zgodne z przepisami prawa nie tylko pod względem formalnym (oświadczenie pracodawcy zostało złożone na piśmie i w swej treści zawiera uzasadnienie, w którym wskazana została przyczyna uzasadniająca wypowiedzenie), ale również merytorycznym. W okolicznościach niniejszej sprawy trudno mówić o ogólności, braku konkretów, braku jasności czy niemożności weryfikacji wskazanej przyczyn rozwiązania umowy o pracę. Wypowiedzenie zostało zredagowane w sposób jasny, zrozumiały i konkretny. Postępowanie dowodowe przeprowadzone w niniejszej sprawie wykazało nadto, ponad wszelką wątpliwość, że wskazana przyczyna jest przyczyną rzeczywistą.

Stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił w oparciu o przesłuchanie pozwanej, zeznaniom której dał w pełni wiarę jako logicznym, spójnym i konkretnym oraz o dołączone do akt sprawy dokumenty, a nadto w ograniczonym zakresie o przesłuchanie powódki – w części, w jakiej jej zeznania znajdowały potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym.

Sąd dał wiarę złożonym dokumentom, gdyż ich prawdziwość i wiarygodność w świetle wszechstronnego rozważenia zebranego materiału nie nasuwała żadnych wątpliwości i nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Sąd nie dał wiary zeznaniom powódki w zakresie jakim podniosła, że mimo tego, iż od przeszło już 3 lat nieprzerwanie sprawuje swoje powinności macierzyńskie, jest w stanie podjąć pracę i wykonywać ją zgodnie z umową z dnia (...), że to by nie konwalidowało z jej obowiązkami rodzicielskimi, z prostej li tylko przyczyny – byłoby to po prostu fizycznie niemożliwe.

Mając na uwadze ustalenia Sądu, iż pozwana nie naruszyła przepisów prawa pracy związanych z wypowiedzeniem umowy o pracę a przyczyna wypowiedzenia były realne i konkretne – brak było podstaw do uwzględnienia żądania pozwu.

Wobec powyższego orzeczono jak w wyroku.